

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Fisoz. SIMONFFY-ház a város-házával szemben.

HIRDETMEYNEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok, valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők

Bérmertetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési ár:

Table with subscription rates: Holghen házhoz hordva vagy vidékre postául küldve; Egész évre; Félévre; Negyedévre; Egy hónapra.

Hirdetési díj:

Öt-hasábospetitorsor egyszeri beiktatásért 5 kr. Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. Nyiltér 4 hasábos petitorsorért 20 kr.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Kedd, július 3.

138. szám.

A tiszta-eszlári ügy tárgyalása.

Nyiregyháza (Eredeti távirat, érkezett jul. 3. d. u. 1 óra 35 p.) A mai tárgyalásra ismét nagy közönség gyűlt egybe, mely a tárgyalási termet zsúfolásig megtöltötte.

A mai délelőtti folyamán alatt Herskó lett kihallgatva, a ki azzal vádoltatik, hogy vette Smilovicstól a hullausztatásra vonatkozó megbízást.

Elmondja továbbá, hogy Baray az összes jegyzőkönyveket egymagáé vezette. Karancsya pedig felváltva hol ütött, hol tolmácskodott.

Székelly védő a Herskó vallomása közben kéri az elnököt, hogy a tárgyalási teremajtó bezáratását elrendelni kegyeskedjék, mert tudomására jutott hogy az ajtó mögött Nagy esendbiztos és Karancsya hallgatóztak.

Nyiregyháza (Eredeti távirat, feladott délután 2 óra 50 p.) A szünet után elnök tudtul adja, hogy dr. Flegman, Baruch és Józsa orvostudorok kiküldetnek Scharf Móricz szemvizsgálatának fogantatására.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

SZIV NÉLKÜL.

Regény.

Írta: ERNSTO;

fordította: V. G.

(Folytatás)

Dérancourt sötét vonásai megráundultak. Ezen kifogás dühét nem csillapította. Csak Danilra vetett tekintete után, ki közölte és József karját megfoghassa, kihez parancsoló hangon így szól: „Kövessen a kertbe, ön igen fel van hevülve, le kell csillapodnia.“

Ezután Dérancourtot kérte fel a hölgyek mulattatására. „Jónak látja engem el távolítani“ felelé ez, az ajtóhoz menve.

De mielőtt utóleré volna őket, kívülről erős kopogás hallatszott, s rögtön reá, a ház folyosójáról, egy csontos férfi, fakó barna arcczal és hófehér hajjal sántikált az ebéd-lőbe, fonyadt kezeit üdvözlőre nyújtá Danil felé.

— Toghur! Minő meglepetés! kiáltá a bankár, jól játszott csodálkozással. — Mi hoz téged ide?

— Egy sürgős üzleti ügy barátoskám, felelé a másik s kezdé lehozni magáról hozszu felöltőjét. — Csak maradj még üdvözlőtemre egy két felesleges falat, legyen az csak só és kenyér. De ni ni, mit látok! kiáltá hirtelen, kimondhatlan élénkséggel, mi-alatt melyen fekvő fekete szeméi, Dérancourt-ról, ki Toghur nevének említésére állva maradt s merev bámolatba esett, Józsefre szeg-

Kihallgattatik Matej tutajos, ki teljesen beismeri a hullacsempészést s fentartja a vizsgálóbíró előtt tett vallomását. Részletesen elmondja, hogyan szállították le a Tiszán a hullát. Dadáig a tutajokhoz kötve uszott le a holt test. Matej bevallja hogy Herschkótól pénzt kapott.

Herskó szembesítettve vele mindent tagad. Bizonyítékul felhozza, hogy a Matej tutaja Dadánál szét vált, az összeigazitáskor meglátták volna a többiek is a hullát, ha lett volna.

Ekkor hirtelen lázas jelenet következett be, hasonló ahoz mint midőn Péce-lyre kiderítették a 15 évi fegyházat. Eötvös kijelenti, hogy itt egy tanikkészítő szövetkezet rendszeresen működik, holnap a keresztkérdések után felfogja őket fe-dezni.

Kihallgattatik aztán Papp György tanu, debreczeni vendégülös. Elismeri, hogy hallotta régebben Barczától emlegettetni, hogy ő a zsidóknak nagy szolgálatot tudna tenni és sok pénzt kap érte; határozattan azonban semmit sem tud. Sebess stírgönyérfől mit sem tudott.

Eötvös felszólalásából nagyon kellemetlen összeütközések várhatók. Izgatottság növekszik.

Templom szentelés Nyiregyháza.

Nyiregyháza jul. 3. (Eredeti távirat) érk. délután 2 órakor.) A nyiregyházi ref. templom szentelési ünnepélyére fö-

szított. Révész Bálint püspök ur ő nagysága tegnap délután 5 órakor városunk-ba érkezett. A vasuti indóháznál az óriás számú közönség s a város notabilitásai, a ref. paróchián pedig a presbyterium és szintén nagyszámu közönség fogadta, a ref. egyház e kiváló férfiat.

Ma délelőtt a harangozás 1/2 10 óra-kor történt s ekkor kezdődött az ünne-pélyes isteni tisztelet.

A lélekemelő ünnepélynek fénypontja volt a püspöki „aldóim“ melynek nagyszerű szépsége mindenkit elragadott-s mindenki bamuló tisztelettel hajot meg a szónoklaji remek e kiváló gyöngye előtt.

Délután 1/2 2 órakor közébed, a nagy vendégülös termében, azután néppünnepé-lyesz az iskola udvarán.

Nyiregyház, jul. 3. (Ered. távirat, érk. 9 órakor délelőtt.) A főtiszteletű Révész Bálint püspök ur tiszteletére tegnap este rendezett fáklyásmenet, daczára a jelenvolt óriási néptömegnek minden leg-kisebb rendezavarás nélkül nagy lelkesé-dés közt folyt le.

Napi hírek.

A debreczeni ág. hitv. ev. egyház kebelében f. hó 5-én fog a hegyaljai espe-rességi gyűlés megtartatni, mely alkalommal az ujonnan alakult egyház az egyházmegye anya-egyházai közé fog ünnepélyesen fővé-tetni. A gyűlést megelőző napon d. u. 3 óra-kor papi értekezlet, 6 órakor előtanácskoz-mány tartatik; a gyűlés napján reggel 6 órakor urvacsora osztás a papok számára, 7 órakor gyámintézeti istentisztelet offertori-ummal, 8 órakor a gyűlés kezdete, melynek

Ó Éba, Toghur már bizonyosan óhajtja No-émit.

Dérancourt mellett elszaladt az ebéd-lőbe és Ebát egyedül hagyta vele. Ez nem nagyon sietett Toghurt üdvözölni; midőn tehát Dérancourt kalapja után nyúlt, mondá: — Már menni akar? A mai est aligha kel-lemes emléket hagy önnél maga után!

Dérancourt észre vette, hogy Éba igen sápadt volt és csak erőltetve beszélt, lekö-telező hangon mondá: „Köszönetemet kell kifejeznem szeretetre méltóságáért, melyet irányomban mutatot.

— Ez egyszerűen háziasszonyi köteles-ségem volt, feleli kimértén a fiatal leány; — de ha nem tehet szemrehányást a nem szives látásért, ugy miért siet a bucsuzással?

Üljön kissé mellém és hütözön le bensőleg. Dérancourt felpillantott, hogy arczából olvashassa, vajon utóbbi szavai, nem kiszámító kacérságból származtak-e. De nem, a szép leány komolyan kérte fel, hogy önralmát közelében nyerve vissza. Egy ily kívánság-nak, akarva, nem akarva, eleget kell tenni. Tehát az üveggel fedett izezetes erkélyen Éba mellett foglalt helyet, mely a palma kertre nyílt és a hajlongó, susogó fák koronájára tekintett, melyek felett az ég, melyen a csillag képek, arany pompában ragyogtak sötét biborként látszott kifeszítve lenni.

— Ön ma egészen más volt, mint egyébkor, — mondá szemrehányó hangon a fiatal leány.

— Független állásom, bizonyos tartózkodást szab élelem, — felelé Róbert.

— Ön ugy gondolom, hogy a társas-körben, a fesztelen beszélgetés alatt, minden mellékést nélkülözni kellene, mit a rang és állás, a mindennapi életben magával hoz. Hol művelt emberek, együttesen üdülni és szóra-

tárgyai közül különös említést érdemel a egyházkerületi rendezési javaslat tárgyalása; d. u. 2 órakor közébed az „arany bika“ ét-teremben, majd a gyűlés folytatása s végül estve kirándulás a nagy erdőre. Az ág. hitv. ev. egyház ügyei iránt érdeklődő t. közönsé- get ezennel fölkérem, hogy ugy az istentiszte- leten, mint a gyűlésen és közébeden (egy teríték 2 frt) részt venni sziveskedjék. Deb- reczen 1883. július 3. C z é k u s Gyula ág. hitv. ev. lelkész.

— A törvénykezési szünet e napok- ban kezdetét vette. A munkával és tárgya- lásokkal túlterhelt bírák egy nagy része sie- tett is üdülést keresni a hűsben, a hol a pa- ragrafusokat a juristitium idejére — termé- szetesen ad acta teszik. Kiszabadították ma- gukat városunk forró és poros légköréből és áldják a szüneti törvényt, mely őket e jog- gal felruházta. Jó üdülést!

— Fazekas Sándortól, városi főreál- tanodánk történelemtanárától egy érdekes kis füzet jelent meg: „A történelem tanítása a középtanodákban.“ Kapható ifj. Csáthy Ká- roly könyvkereskedésében. Ára 30 kr.

— Egy hittanhallgató szerény felté- telek mellett nevelőül ajánlkozik valaminek a német nyelvben is oktatást adhat. Tudako- zódhatni e lap szerkesztőségénél.

— Erdekes újdonság. A hortobágyi sajtó készítő szövetkezet orda turó név alatt a lipői turóhoz hasonló, de sajátos kellemes ízű s igen zsírós turót bocsájtott forgalomba melynek jósága különösen pedig tészta ételre való használhatósága mellett azon nagy elő- nye is van, hogy felette olcsó amennyiben is 1 kgr. 30 kr. Bodon számra vásárolva pedig csak 25 kr. Kapható Riekl ur fűszer- kereskedésében.

— Regény a fogadóban. A semmerin- gi fogadóban a múlt éjjelek egyikén nem tudtak a vendégek aludni. Oka egy regé- nyes történet volt. Egy Román zsidó nő tör- vényesen elvált férjétől s az ítélet értelmé-

kozni akarnak ott egyenlőségnek kell ural- kodni.

— Atyjának aligha ez volna nézete, — feleli a francia.

— Feltéve, ha ugy volna, — jegyzé meg Éba, — mi készíti önt, hogy magaviseletét, egészen atyám kedvére alkalmazza? — Azt kellene hinni, hogy ön tanulmányozza, miként tetszene neki?

— És ha azt tenném, rozsalná?

— Igen; önnék olyannak kellene mu- tatni magát, amilyen valóban.

— Tehát tudja, hogy ön milyen vagyok?

A kérdés inkább szomorúan, mint büsz- kén hangzott, de Éba nem fogta fel ér- telmét.

— Én legalább eléggé ösmerem, — fe- leli Éba hevesen, — hogy megérthessem, mi- szerint természetének közlése, csak kellék; ön szivesen és jól beszél, gondolatai árként tolnak elő. Honnét tehát ma ezen szótlan- ság és a gondolat szegénység?

— Wardán urnak gondolom, a legtöbb jova van, megérkezése napján, barátai figyel- mére.

— Wardán urnak itt nincsenek jogai!

— kiáltá Éba nyersen. — Erti ön, mit tesz az?

Dérancourt szónéklül hajlott meg s már a fiatal lány önmagától kérdi, vajon nem adott e többet tudtára, mint amennyit lehe- tett volna, azonban a sértés után, melyet Dé- rancourt Józsefen elkövetett, méltán ennek adhatott elégtételt, hogy a vakmerő támadót egész jelentéktelenségében megösmertesse. O tehát, a mondottakból semmit vissza nem vonva, tovább folytatá:

(Folyt. köv.)

ben 4¹/₂ éves leánykaja atyja gondnoksága alatt maradt. Az anya kérte, hadd bucsúzzék el gyermekétől, azért a leánykát nevelője kíséretében Bécsbe vitték. Az asszony hamar talált ürügyet a nevelő eltávolítására, és a gyermeket elvitte Semmeringbe, a hol a fogadóban bérelt lakást. Az atya hamar megtudta a gyermek ellopását s felszólította ügyvédjét, hogy a gyermeket minden áron visszaszerezze. Az ügyvéd két polgári rendőrrel tüstént utra kelt, ezenkívül vitt egy orvosi bizonyítványt is magával, melynek értelmében a gyermeknek az ischli fürdőt kell használni. Az asszony gyermeket bezárta a mellékszobába s kijelenté, hogy csak élete árán vehetik el tőle. Az ügyvéd erre kinyilatkoztatta, hogy tekintettel a nő ingerült állapotára, később fogja folytatni a tárgyalást, addig pedig lakást vesz a fogadóban. Igen, de itt minden szoba ki volt adva, kénytelen volt volna a szomszéd községbe menni hálni. Hogy mielőtt elmegy, rendbehozza az ügyet, még egyszer elment a rendőrökkel az asszony lakására. De ez már becsukta az ajtót s kijelenté, hogy a hatalomnak sem enged, semmi szín alatt sem nyitja ki az ajtót, mert aludni akar. Megindult a vita mind a két részből, de a sok vita nem vezetett eredményre. A zajra összecsendült az egész fogadó. Végre éjfél után belátta az ügyvéd, hogy semmire sem mehet, azért a fogadót ebédidőben vonta meg magát reggel 6 óráig. Most ismét fölment az asszony szobájához s a kulcslyukon át beszélt hozzá, hogy ha nem adja ki a gyermeket, rögtön esendőrökért sürgönyöz és feltörteti az ajtót. Ekkor az anya nem állhatván többé ellen, kinyitotta az ajtót és sirva átadta a gyermeket.

A lélektan axiómái.

(T.) Ugy van-e más ember is ezzel a tiszta-eszlári tárgyalással, hogy nem veszi komolyan? Én nem tehetek róla, de ha agyonvernek se tudom komolyan venni. Az ember inkább mulat rajta, mint borzad, s oly érdeklődéssel várja a végét, mint valami szindarabnak. A palotai rablógyilkosság tárgyalása; az országbíró meggyilkoltatásának esete a kedélyekre egészen más benyomást gyakorolt, de ezzel az eszlári esettel, az én hitem szerint legalább, még a legnagyobb antisemita is úgy van talán: hogy nagyon furesza neki elhinni.

A tanuk vallomása, a tanuk magatartása is egészen más, mint komoly gyilkossági eseteknél szokott lenni; maguk a vádlottak is úgy viselik magukat, mint ha más valakikről lenne szó. És aztán az egész tanuvallomási história olyan

szindarabszerű. Tudjuk, hogy az olyan szenzációs eseteknél, mint az Eszter elűnése is volt, nagyon sok mindenfélét összebeszélnek az emberek. Olyankor egyik ezt látta, másik azt látta; egyik ezt hallotta, másik azt hallotta. Hanem persze arra egyik sem gondol, hogy azért a mit beszél, még törvényszék elébe is kerülhet, s hogy a mit néha, pusztán újságcsinálási vágyból állít, annak hitelességeért meg is kell esküdni. Mert ha az a sok össze-vissza beszélő tanu, akkor mikor ama híreket gyártotta, melyekért most kérdőre vonatik. — meggondolta volna, hogy mit beszél? Huszad része sem állna most törvény előtt, mert aligha beszélt volna valaki: és merem állítani, hogy Móríczt is ide értve.

Hiszen azért, hogy mi azt állítjuk, hihet mindenki a mit akar. Állításunk valóságát senkire se akarjuk ráerőltetni, de hát ilyenkor beszélgetni szokott az ember, és azért vagyunk újság, hogy beszéljünk. De ha egyik újság kimondhatja azt, hogy a Móríczt vallomása szent írás? Miért-ne mondhatnók ki mi abbéli véleményünket: hogy Móríczt is mint a legtöbb tanu, úgy jött bele ebbe az állításba, mint Pilatus a kredóba.

Annaira amennyire talán csak ismerjük az embereket, hiszen magunk is azok vagyunk; na meg a gyerekeket: hiszen magunk is azok voltunk. Én egyszer, gyermekkoromban felszaladtam az anyámhoz azzal a hírrel, hogy a nagytemplomba bele fognak száz lovat, és elhuzatják onnan más helyre. És mikor ezért kinevettek, azt állítottam hogy fogják is már a lovakat. Láttad? — kérde anyám. „Láttam“ feleltem. És jól elvertek érte. Na mert persze, — hallás után — lehetetlenséget állítottam, sőt hazudtam is. De ha olyasmint állítottam volna, mint a milyet Móríczt állított, s a helyett hogy megverték volna, úgy tettek volna velem mint Móríczzel tettek: hogy körül fogták, czírógatták, biztatták. Láttam hogy mindenféle nagy érdeklődést, szenzációt csinál és hogy a világ központja ő kezd lenni. Sőt egyszer csak azt vette észre hogy a hír kovácsolásában mások még támogatják is: bizony más gyerek is belemegetett volna a hecbe, noha később nem lett volna is oly megátkodott, mint amily megátkodottságot Móríczt tanusít. És a tanuk nagy része szintén így ment

bele a dologba. Most aztán már szégyenli bevallani hogy állítása csak találmány volt. Azonfelül az egyik részt érdek, a másikat bosszu és gyűlölet is vezetheti, megátkodottságot tehát lehet látni-hanem megátkodottságot, amily megátkodottság az ily természeti tanuskodással járn szokott: azt nem.

Innen magyarázható meg az a közhangulat is, mely a mióta ez-k a tárgyalások folynak, napról napra színháziasabb kezd lenni, mintha tudnák, éreznék az emberek hogy: iszen csak játék az egész...

Az is! megfogjuk látni, mert ki fog derülni, hogy az. A védelem oly dus rak-tárával rendelkezik a lélektani adatoknak, hogy ezen adatok kellő számbavétele mellett nagyszerűen ki lehet mutatni a szindarab mibenlét. És ki is fogják mutatni. Amily jeles erők itt össze vannak gyűjve, azok kifogják mutatni, s be fognak világítani a háttérbe, hogy az elfoglaltság színhályogában szenvedő közönség ama része is láthasson. Épen azért a vádbeszédek érdekesebbek lesznek minden eddig felmerült szökecskezeseknél.

Tüzörségünk.

Városunkban a tüzesetek szokatlan gyorsasággal követik egymást. Ma reggel a perczes utcza 661 számú háznál ismét tűz ütött ki, és pedig azon háznál, hol legközelebb egy ól égett meg. Lehát öt tűz eset 10 nap alatt fordult elő, és ezen öt tűz közül a nagytemplombeli toronyór egyetlen egyet sem vett észre, pedig hát derék tűzoltóink csak is a nagytoronyból várhatnák a tűzjelzést — a menyiben még ez ideig csak is ezen toronnyal van az őrtanya összeköttetésben.

Évek óta hangzatosított óhaj az már, hogy a toronybéli tűzörséget szervezni kell, mert hiábavaló a tűzoltó-egylet 15-20 ezer forintba került felszerelése, ha nincs gyors híradás, nem lehet gyors mentési munkát.

A városi tűzi pénztár hatvanhat ezer forintot meghalad; ezen összeg kamataiból kitelik — legalább azt hisszük kitelhetik — még azon aránylag csekély költség is, a melybe a toronyörség szervezése kerül. Mert ha a város még három fizetése tűzoltót vesz fel, ez által eszközölhető lesz, hogy a toronyba is tűzoltó állíttassék mint tűzör. E három emberre teendő kiadás pedig, semmiesetre sem haladja felül a pénztár erejét.

De tegyük fel, hogy ama pénztár kamatait a mostani szervezés felemészti — mire való az, hogy a város, az általa adott négy ló tartási díjába 800 frtot von le évenként? A város mint testület is áldozhat annyit ez ügynek, hogy négy lovat eltartson, a polgárság vagyon biztonságára érdekében. Ne vonjon le magának a pénztár kamataiból semmit, és akkor megmarad egy tekintélyes összeg évenként, mely bőven biztosítja a rendszeres toronyörség felállíthatását.

Rosz gazda, a ki csak akkor javít házán, midőn az összeomlott. Pedig úgy látszik a város nem akar előbb tette ébredni, csak majd ha valami nagy szerencsétlenség felveri csendes nyugalmából.

Szép és jó dolog ha a polgárság azon megnyugvással hajthatja le fejét pihenésre, hogy vagyona felett éber szem vigyáz, de kinos a tudat, hogy veszély esetén csak szerencsés véletlen folytán nyerhet gyors segílyt s így naponta kénytelen felsohajtani: mikor lesz már tűzörségünk?!

A román hősök meghátrálnak.

A bukaresti hivatalos lapban egy nyilatkozat jelent meg, mely szerint a Nagy István vajda szobrának leleplezése alkalmával Jassyban tartott bankett alkalmával megdöglő szavak hangoztak el, melyek alkalmasak lehetnének arra, hogy a jó viszonyt Ausztria-Magyarország és Románia között megzavarják. A román kormány kötelességének ismeri kijelenteni, hogy ehhez hasonló nyilatkozatot és irányzatot, erélyesen és hivatalosan kárhozzat. Gradisteano senator, a ki felköszöntőjében azt emlegette, hogy a román király koronájából még hiányzik három gyöngy: Erdély, a temesi bánáság és Bukovina, semmiféle hivatalos szerepet nem vitt azon a lakomán s a román kormány ezennel rosszalja vitézkedését.

Sorshuzás.

A magyar vörös-kereszt-egylet sorsjegyeinek második sorsolásán a következők let sorozatszám huzatott ki: 4823, 2384, 7291, 4686, 7150, 1104, 4918. A nyereségy huzásnál 50,000 frtot nyert sorozatszám 608, sorsjegyszám 68; 5000 frtot nyert sorozatszám 3456, sorsjegyszám 97. Ézer forintot nyertek: sorozatszám 5519, sorsjegyszám 3; sorozatszám 6051, sorsjegyszám 88; sorozatszám 91, sorsjegyszám 40; sorozatszám 6760, sorsjegyszám 32.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vártesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

"MARGIT"

gyógyforrás.

Bécsi világhírléki

1880-érem.

Teljesen kiállított

1881-érem.

Szobránost kiállítás 1881 I-50 osztályú Díszoklevél.

Hazánk ezen, vegyi összetételénél fogva nevezetes gyógyvizét a lélegzési, emésztési szervek idült hurutos bántalmainál, torok-, gége-, légcső- és hörgőbetegségekben kiváló sikerrel használják: Budapesten Dr. Korányi Frigyes, Dr. Gebhárd Lajos, Dr. Navratil Imre, Dr. Poór Imre, Dr. Kótyl Károly, Dr. Barbás József. — Bécsben Dr. Bamberger Henrik, Dr. Duschek egyetemi tanár és közkórházi főorvos urak. — Ezen tekintélyek nyilatkozatai szerint a Margit-forrás nemcsak méltó versenytársa a Seltersi, — Gleichenbergi, — Gieshübli, — Radein, — Vichy, — Ensi s hason összetételű vizeknek, hanem gyógyhatásban azokat több tekintetben felül is mulja. — A mellbetegok klimatikus gyógyintézetekben, különösen az általános ismert és ma leglátogatottabb klimatikus gyógyintézet Görbersdorfban a Margit-forrás otthonossá vált.

Szándékos félrevezetések elkerülése tekintetéből kéri a tekintetes orvosi kar, hogy a t. e. közönség, hogy az eddig használt „Luhi“ név mellőzésevel ezentúl csak a „Margit-forrás“ elnevezést használni sziveskedjenek.

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

KIZARÓLAGOS FÓRAKTÁR:

ÉDESKUTY L.

magyar kir. udv. ásványviz-szállítónál

BUDAPESTEN, ERZSÉBET-TÉR.

Debreczen, 1883. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr“ könyvnyomdájában. Piacz, SIMONFFY-ház.

Wiese és Társa,

cs. kir. szabadalmazott pénzs ekrény gyárosok. Bécs, BUDAPEST, Prága.

Flók-üzlet: Budapest, sugár-ut 2-ik sz. (Fonciére-palota)

ajánlják elismert kitaláló készítményeit, tűzmentes és betörhetlen

PÉNZSZEKRENYEIT,

KÉZIKASZSZETTÁIT, KOPIROZÓPRÉSEIT és MŰLAKATAIT legnagyobb választékban jutanyos árakon.

Képes ajjegyzéket ingyen és bérmentve.

U. i. Nehogy a t. e. közönség hárm tekintetben félrevezetésék, kérjük a munkre pontosan ügyeln. és főbb min 20 év óta fennálló gyárukat hasonló hangzadó fiatalabb ekrények (Wiese Tivadar és társa) föl nem cserélni.

Ruston, Proctor és társa

Budapest, Nádor-utca 39. és 41. szám.

ajánlják a legelső díjakkal kitüntetett

fa- és szénfűtésre,

gőzmozdonyaikat

szabad- szalmafűtő

gőzmozdonyaikat,

gőzcseplőgépeiket,

dobmentő

és

űszegítőtűző előkészítő- lékkel.

Hoffherr-féle egyszerű és tisztító cseplőkészleteket járganyhajtásra.

Árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Ara

Szerkesztő

Piacz, SIMONFFY-ház

HÍR

előfizetési pénze valamint minden közl

Bérmentlen le

X. év

A tiszta

S

A mint olvasónk a érdekes volt.

Eőt v szervezett tezéséről b kozik, általán okozott, s me szed, s a tárg lodok figyelme eszlári ügyek uolag feleme

A mai t része Hers val felt el. A lingözött fel, üres volt, nem Hers l vallomását o

Valomá den elene el volna át a lu dig egy zsidó tésére szánt r gátásakor felv tagadásban ve most is igaz hallgatásakor másaira néve lemlítették,

azokat a mik tudta, hogy is tudott sem merő kihallgat szembe mondó egyedüli kih azokat isméte Elnök l már három ol dott mondani? Tanu: mert féltem.

További jegyzőkönyvek semmit, mert Többzőr Lökre, Eszlári

Az a va lomását magá városon kívül költ kis házbá itattak meg ve vállalatnál je e s a y, Nagy e kir. ügyész.

Eőt v üem vette-e és hallgatattott k urak pedig táv Tanu: át látta a de urakat.

Sz é k e, hogy a terema mása van arról tanu Nagy e es a y a z a j

Friedma hogy a Hers vek közül csak Lapcsa Mihály a többi jegyz tolmács által. É Bary egymaga mács, vizsgáló ugyan, hogy az gén meghitetet aláírta nevét, d kének kellő m szokásban, gyak nyiregyházi tő ezen módja, vag e rendkívüli eset véltárból mindaz